HOGE AUTORITEIT

BESCHIKKINGEN

BESCHIKKING No. 30-53

van 2 Mei 1953

met betrekking tot de praktijken welke krachtens artikel 60 § 1 van het Verdrag verboden zijn op de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal

DE HOGE AUTORITEIT

Gezien artikel 60 en artikel 63 § 2 van het Verdrag,

Overwegende dat de eerbiediging van de verplichtingen tot non-discriminatie de uniforme toepassing door de ondernemingen van de voorwaarden voorzien in hun prijsschalen inhoudt, zonder andere verhogingen of verlagingen en zonder dat deze verplichtingen ontdoken kunnen worden door toekenning van abnormale betalingstermijnen zonder compensaties;

Overwegende dat de uitzondering op deze regel, welke gevormd wordt door de mogelijkheid een offerte aan de prijsschaal van een concurrent aan te passen, er niet toe kan leiden deze offerte beneden de francoprijs te brengen, die uit de voorwaarden van de prijsschaal, waarop zij is aangepast, zou voortkomen;

Overwegende dat de opneming in de prijs van het bedrag aan belastingen of heffingen, waarvan de transactie is ontheven, een verhoging vormt van de voorwaarden, welke door de verkoper op een soortgelijke, werkelijk belastbare transactie wordt toegepast;

Overwegende dat buiten de differentiaties verbonden aan de waarden en tonnages welke door de koper met de verkoper zelf worden verhandeld, de toepassing van ongelijke voorwaarden aan vergelijkbare kopers onverenigbaar is met de eenheid van de Gemeenschap;

Overwegende dat de doeltreffendheid van de regelen van niet-discriminatie voor de werking van de gemeenschappelijke markt hun toepassing noodzakelijk maakt zowel op de wederverkoop in onverwerkte staat als op de verkoop door de producenten;

Gehoord het Raadgevend Comité en de Raad,

BESLUIT:

Artikel 1

Deze Beschikking geldt voor de ondernemingen van de Gemeenschap, voor hun transacties binnen de gemeenschappelijke markt, betrekking hebbende op de producten welke zijn omschreven in Bijlage I van het Verdrag, met uitzondering van schroot.

Artikel 2

Als verboden praktijk wordt volgens artikel 60 § 1 van het Verdrag aangemerkt de door een verkoper toegepaste prijsverhogingen of -verlagingen ten opzichte van de voorwaarden, welke voor de desbetreffende transactie uit de bepalingen van zijn prijsschaal en verkoopsvoorwaarden voortvloeien.

Dit artikel vormt geen beletsel voor de toepassing van de bepalingen van artikel 60 § 2b van het Verdrag en van het onderstaande artikel 4, en evenmin voor het verlenen door de ondernemingen van de kolenindustrie van premies voor afname van grote hoeveelheden of uit hoofde van langdurige zakenrelaties, welke op grond van de bepalingen van artikel 2 sub 3 van Beschikking No. 4—53 van 12 Februari 1953 niet in de prijsschalen zijn opgenomen.

Artikel 3

Indien een verkoper zijn offerte aanpast aan de prijsschaal van een concurrent, zulks op grond van artikel 60 § 2*b* van het Verdrag, wordt volgens artikel 60 § 1 van het Verdrag als verboden praktijk aangemerkt de toepassing door deze verkoper van voorwaarden welke aan de koper werkelijke prijzen „franco uiteindelijke bestemming" verzekeren, die lager liggen dan de prijzen voortvloeiende uit de prijsschaal en de verkoopsvoorwaarden van bedoelde concurrent.

Deze prijzen „franco uiteindelijke bestemming" worden verkregen door bij de voorwaarden van de prijsschaal de door de koper gedragen vervoerskosten, toeslagen of heffingen te voegen onder aftrek van de hem toegekende kortingen of terugbetalingen.

Dit artikel vormt geen beletsel voor de toepassing van de bepalingen van Beschikking No. 3—53 van 12 Februari 1953 in de kolenindustrie, noch voor de toepassing in de staalindustrie van de bepalingen in de laatste alinea van artikel 60 van het Verdrag en in § 30 sub 2 van de Overeenkomst vervat.

Artikel 4

Als verboden praktijk wordt volgens artikel 60 § 1 van het Verdrag aangemerkt het zonder overeenkomstige verhoging van de prijs door de verkoper verlenen van gunstiger betalingstermijnen dan die, welke voortvloeien uit de bepalingen van de prijsschaal en de verkoopsvoorwaarden waarop hij zijn offerte grondvest.

De prijsverhoging dient aan de commerciële gebruiken ter zake van het crediet in de streek waarin de verkoper is gevestigd, te beantwoorden of, voor het geval dat hij zijn offerte aan de prijsschaal van een concurrent aanpast, in de streek waar deze concurrent is gevestigd.

Artikel 5

Als verboden praktijk wordt volgens artikel 60 § 1 van het Verdrag aangemerkt het in de aan de koper berekende prijs opnemen van het bedrag aan belastingen of heffingen, waarvoor de verkoper recht heeft op ontheffing of terugbetaling.

Artikel 6

Als verboden praktijk wordt volgens artikel 60 § 1 van het Verdrag aangemerkt het bij de verkoopsvoorwaarden verschil maken tussen de binnen de Gemeenschap gevestigde kopers wat betreft hun nationaliteit of hun plaats van vestiging.

Als verboden praktijk wordt volgens artikel 60 § 1 van het Verdrag bovendien aangemerkt, ingeval de verkoopsvoorwaarden verschillen naar gelang van het totale tonnage of van de totale waarde welke door de koper bij een bepaalde groep van leveranciers is aangekocht van het betrokken product of de betrokken categorie van producten, en zulks tijdens een bepaalde periode, ieder verschil dat wordt gemaakt in deze verkoopsvoorwaarden naar gelang van de leveranciers bij wie de koper binnen de gemeenschappelijke markt heeft gekocht of van de markt waarop zijn wederverkopen hebben plaats gevonden.

De voorafgaande alinea vormt geen beletsel voor het feit dat in de verkoopsvoorwaarden verschil kan worden gemaakt naar gelang van de tonnages of van de waarden welke door de kopers zijn aangekocht bij de verkoper zelf of bij een verkoper wiens opvolger hij is.

Artikel 7

De ondernemingen zullen verkoopsvoorwaarden zodanig dienen op te stellen dat hun kopers, verkooporganisaties en commissionnairs zich verbinden voor de wederverkoop in onverwerkte staat, met uitzondering van de verkoop uit voorraad voor wat betreft staal en de kleinhandelsverkoop voor wat betreft kolen, de in de artikelen 2 t/m 6 vastgestelde regelen in acht te nemen.

De ondernemingen worden aansprakelijk gesteld voor de overtredingen van bovenstaande verplichting, begaan door hun rechtstreekse agenten, verkooporganisaties of commissionnairs.

Artikel 8

Deze Beschikking treedt op 4 Mei 1953 op het grondgebied van de Gemeenschap in werking.

Deze Beschikking is door de Hoge Autoriteit besproken en goedgekeurd op haar zitting van 2 Mei 1953.

Door de Hoge Autoriteit

De Voorzitter

Jean MONNET

MEDEDELING VAN DE HOGE AUTORITEIT

inzake het belastingstelsel dat op binnen de gemeenschappelijke markt verkochte producten van toepassing is.

(Bijlage van het Publicatieblad van de Gemeenschap van 4 Mei 1953 [2e Jaargang no: 6] Bladzijde 110)

Sedert de publicatie van het rapport dat door de onder voorzitterschap van Prof. Tinbergen werkende Commissie tot stand kwam, heeft de Hoge Autoriteit met de Commissie voor de gemeenschappelijke markt van de Gemeenschappelijke Vergadering, met het Raadgevend Comité en de Raad van Ministers overleg gepleegd terzake van het stelsel van belastingheffing binnen de Gemeenschap voor de producten welke buiten hun land van herkomst worden verkocht.

Gezien de belastingstelsels welke op het ogenblik in de verschillende landen van kracht zijn, verklaart de Hoge Autoriteit in het kader van een Beschikking waarin de discriminerende practijken worden gedefinieerd de opname in de van de koper verlangde prijs van belastingen of heffingen waarvoor de verkoper recht heeft op ontheffing of terugbetaling onverenigbaar met de toepassing van het Verdrag.

Voorts heeft de Hoge Autoriteit besloten onmiddellijk volgens de procedure bedoeld in § 2 sub 4 van de Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen met de betrokken Regeringen de uitwerking op de kolen- en staalindustrie van de bepalingen met betrekking tot de omzetbelasting te onderzoeken, zulks teneinde het thans van kracht zijnde stelsel van ontheffing en compensatie te verbeteren.

In het schrijven dat de Hoge Autoriteit hieromtrent heden tot de Regeringen richt, vraagt zij dat dit onderzoek zo snel mogelijk plaats heeft en dat het uiterlijk op 31 December 1953 gereed is.

Indien dit onderzoek de Hoge Autoriteit tot het inzicht zou brengen dat het huidige systeem dient te worden verbeterd, zal zij de nodige voorstellen tot de Regeringen richten welke de bevoegdheden op fiscaal gebied hebben behouden.

Luxemburg, de 1. Mei 1953.